

Vi er ikke stemte for det. Vi er tilbøjelige til at fastholde en god, omhyggelig og retfærdig lovgivning og sige nej til dette forslag.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg skal bare lige være sikker på, at det, jeg hørte hr. Søren Krarup sige, var, at man ikke som familiesammenføringsansøger skal nyde samme retssikkerhed, som hvis man var borger i Danmark.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Man skal altid nyde retssikkerhed, men der er forskel på en dansk borgers situation retligt i Danmark og den, som en asylsøger har. Han er stillet retligt som asylsøger, og det vil sige, at han ikke har de samme rettigheder som en dansk borger, naturligvis ikke.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Men nu er det jo sådan set sådan, at asylansøgere pr. definition aldrig er danske statsborgere. De får en klagemulighed til et flygtningeævn med en høj grad af retssikkerhed, men familiesammenføringssager, hvor ansøgeren jo sagtens kan være dansk statsborger, får ikke den samme adgang, samme retssikkerhed, har ikke klageadgangen til et ævn, som man f.eks. har det i Sverige og i Norge.

Så som konsekvens af hr. Søren Krarups synspunkt bør man vel sådan set opprioritere retssikkerheden på familiesammenføringssager, da det netop her ofte er danske statsborgere, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu kan jeg ikke se, hvorfor der skal være en parallelisering der. Det, sagen drejer sig om, er altså, at der er forskel. Ser vi på den behandling, vi giver asylansøgere, som vi tildeler muligheden for at klage i sidste instans til Flygtningeævnet, hvor vi altså siger, at sammenføringer er af en sådan art, at vi har den gang, at det går fra Udlændingestyrelsen og til ministeriet, eventuelt så videre til domstolene, så er det i hvert tilfælde den mere resolutte måde, vi griber det an på, fordi vi finder, at der er mere grund til det i kraft af antallet osv.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu hørte jeg jo hr. Søren Krarup sige, at hvis der blev oprettet sådan et uafhængigt klageorgan, hvor klager over afgørelser af Udlændingestyrelsen kan sendes til i stedet for til Integrationsministeriet, så vil det betyde flere anerkendte familiesammenføringer.

Jeg synes egentlig, at det er en lidt grov beskyldning mod Integrationsministeriet, for det må jo så betyde, at Integrationsministeriet i dag afholder folk, som har en ret til familiesammenføring, fra at få den ret. For jeg går ikke ud fra, det ligger i hvert fald ikke i forslaget, at dette klageorgan skulle gå ud over dansk lovgivning.

Derfor synes jeg, at det måske var en lidt utilsigtet beskyldning om, at Integrationsministeriet skulle administrere lukket og for stramt i forhold til lovgivningen.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Tværtimod. Det er jo netop en tillidserklæring til Integrationsministeriet, som er dem, der er klageinstansen, for som sagt har jeg tillid til deres behandling af den.

Det, der er kernen i det, er jo det, vi har oplevet hele tiden, at der fra begyndelsen i 1983 var så mange klagemuligheder, at det i realiteten aldrig var muligt at få afvist fremmede i landet, for de kunne trække sagen ud og ud, indtil den til sidst havde været så længe, at man ikke kunne sende dem ud. Og det er, vil jeg sige, til syvende og sidst nok det misbrug af klageadgangen, som jeg synes man skal begrænse, og det synes jeg bl.a. sker ved, at man har den procedure, man har, vedrørende familiesammenføringer.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen så er jeg bange for, at hr. Søren Krarup ikke har forstået forslaget, for forslaget går ikke ud på, at der skal være en eneste instans mere. Forslaget går ud på, at klageinstansen i stedet for Integrationsministeriet skal være et uafhængigt klageævn. Det er bare for at præcisere, at det er det, forslaget går ud på. Så kan det måske være, at hr. Søren Krarup vil støtte forslaget, når det ikke indbefatter flere klagemuligheder, bare en anden klagemulighed end den, der er i dag.